за димом за струпом невидимі інші стихії

хорує над хором розгорнута кара нудьги

учора сказали вертайте голоблі на київ

сьогодні мовчали у степ розгортайте сніги

і дні непокірні як прісні водойми довкола

понуро і довго блукають лякають бредуть

вдягати попруги заучено мимрити ролі

і коней пускати в заплаву коли проростуть

безбожної тварі надихано в пору блавату

я знаю я витерплю я заверстаю шляхи

бо дим над карпатами вищий від слова карпати

але розкопати цю карму оскалом яким

подужати місяць чи рік чи життя чи стихію

знеславити землю яка не над нами зійшла

учора сказали вертайте голоблі на київ

сьогодні мовчать бо до рота налізла зола

і прісно як присмак і просто як небо в коралях

на довгому шклі заметілей на хвищі думок

забрали зотліли зомліли згоріли

заграли

і мозок і мова і вічність і карма і рок

і стомлено ніби на прощу вальдшнепи над містом

і крила гудуть як наструєні нерви гудуть

над києвом гори їх суджено нам заповісти

вертаймо голоблі панове у небо у путь